

LJUBLJANSKI ŠKOFIJSKI LIST

Leto 1922.

V Ljubljani, dne 10. maja 1922.

Štev. 5.

26.

Podatki življenja papeža Pija XI.

A. A. S. 1922, str. 142.

Ssmi Domini nostri Pii Pp. XI. curriculum vitae.

Natus in oppido Désio archid. Mediolanensis die 31 maii 1857.

Sacerdotio auctus Romae die 20 decembris 1879.

In Doctores Bibliothecae Ambrosianae adscitus Mediolani
mense novembri 1888.

Eiusdem Bibliothecae Praeses electus mense martio 1907.

Praelatus domesticus renunciatus die 6 martii 1907.

Praeses Bibliothecae Apostolicae Vaticanae die 1 septembris 1914.

Canonicus patriarchalis Basilicae Vaticanae die 14 septembris 1914.

Protonotarius Apostolicus supra numerum die 28 octobris 1914.

Deputatus in Visitatorem Apostolicum Poloniae et finitimarum regionum
die 25 aprilis 1918.

Nuntius Sedis Apostolicae in Polonia die 6 iunii 1919.

Archiepiscopus Naupactensis publicatus in Consistorio die 3 iulii 1919,
consecratus Varsaviae die 28 octobris 1919.

Archiepiscopus Adanensis die 19 aprilis 1921.

S. R. E. Cardinalis tit. S. Silvestri et Martini in Montibus creatus et publi-
catus in Consistorio die 13 iunii 1921.

Archiepiscopus Mediolanensis die 13 iunii 1921.

Ad Summum Pontificem electus die 6 februarii 1922.

Solemniter coronatus die 12 februarii 1922.

Za priliko evharističnega shoda v Rimu.

Duhovnikom.

Meseca majnika se bo v Rimu vršil svetoven evharistični kongres. Začel se bo v četrtek 25. majnika na praznik vnebohoda Gospodovega.

Želel bi, da se ga udeležimo tudi Slovenci. Toda radi preneugodne valute ne upam pozivati na kongres ne vernikov, ne duhovnikov. Jaz sam sem se sicer odločil, da bi šel na kongres, toda skoraj gotovo ne pojdem, ker bi ne zmogel stroškov.

V Zagrebu je nadškof sestavil odbor, ki naj pripravi in uredi vse, kar je potrebno za skupno potovanje v Rim. Ako bi se kak duhovnik ali premožnejši vernik hotel zaželjenega potovanja udeležiti, naj se pridruži Hrvatom.

Da bomo pa tudi mi imeli kako korist od prevzišenega shoda na čast Jezusu skritemu v sv. Rešnjem Telesu, se ga skušajmo udeležiti duhovno. V ta namen naj posluži sledeči kratki pastirski list¹ in v njem določena pobožnost.

Vernikom.

Danes obhajamo letni spomin na zmagoslavni vnebohoda Gospodov. Po dovršenem delu odrešenja je šel Gospod v nebesa, kjer sedi na desnici Boga Očeta in od koder bo prišel soditi žive in mrtve.

Vendar ga je neskončna ljubezen do nas nagibal in nagnila dobiti način, da bi kljub vnebohodu vendar le še osebno med nami ostal.

V neskončni svoji modrosti je ustanovil in po neskončni svoji mogočnosti je izvršil zakrament sv. Rešnjega Telesa. Mi verujemo čvrsto, da je v podobi kruha osebno pričujoč sam Gospod Jezus, ravno tisti, ki je ležal v jaslicah, ki je trpel in umrl na križu in ki sedaj stoluje na desni Boga Očeta kot kralj in sodnik vesoljnega sveta.

Seveda je ta pričujočnost pregloboka skrivnost. Naš razum je ne bo mogel nikoli popolnoma razumeti, ker kako bi omejen razum mogel obseči velikanska dela božje neizmernosti in vsemogočnosti. Pač pa ta skrivnost ljubezni čudno lepo zadostuje plamteči ljubezni našega srca do Gospoda Jezusa, pa tudi neskončni ljubezni Gospodovi do nas.

Saj je moč ljubezni ta, da rad mislim na onega, ki ga ljubim, se rad z njim pogovarjam in srčno koprničim biti z njim skupaj, in sicer čim bolj tesno združen. Zato naša srčna ljubezen do Jezusa želi, naj bi bil On blizu nas, da ga moremo obiskati, mu odkrivati

svoje srce, poklekovati predenj in ga zagotavljati svoje iskrene ljubezni. Vemo, da je v nebesih, toda to je le predaleč od nas, mi ga hočemo imeti na zemlji, imeti prav blizu.

Isto želi tudi neskončna ljubezen Srca Jezusovega. Pri nas hoče biti, in sicer prav blizu vsem poedinim vernikom vesoljnega sveta, ker za vse gori in plamti. Ljubezen naša in Gospodova se torej ujemata. Pa kako naj se srčnemu koprničanju zadosti? Mi tega ne moremo izpeljati. No, česar ne moremo mi, ustanovi in izvede božja modrost in božja vsemogočnost. Preden je šel Gospod v trpljenje, nam je zapustil zakrament sv. Rešnjega Telesa. Sedaj je pod podobo kruha pričujoč pri nas, pričujoč povsod po vesoljnem svetu in se v svoji ljubezni vsak dan Bogu Očetu daruje za nas in se celo pri sv. obhajilu najbolj tesno z nami združuje.

To dejanje ljubeče srce izredno odobrava, pa zato močno nagiba razum, da pregloboko, njemu nedosežno skrivnost veruje ter se odločno podvrže jasni besedi vsemogočnega Boga. Kljub temu je pa mrzlim srcem sveta ta nauk pretrd in premnogi govore in store, kar so govorili in storili Judje v Kafarnaumu o priliki, ko je Gospod to skrivnost obljubil. Mrmrajo namreč in Jezusa zapuščajo v svojo časno in večno nesrečo. Mi pa ne mrmramo in Jezusa ne bomo zapustili, ampak vsi navdušeni in goreči svete ljubezni kličemo z apostolom Petrom: »Gospod, ti imaš beseđe večnega življenja, verujemo, ker smo spoznali, da si ti pravi Bog, Sin živega Boga.«

Toda ne samo mi, ampak z nami izpričujejo isto vero katoličani vsega sveta, vseh jezikov, vseh stanov. Ali niso te vere očitno, pred celim tudi pred nevernim svetom izpričevali verniki zbrani na stotisoče na več kot dvajset shodih na čast Gospoda, skritega v sv. zakramentu? In to v Jeruzalemu, v Londonu, v Kolinu, na Dunaju, na Malti in ravno pred vojno v juliju leta 1914 v Lurdu?

Enak shod so za letos sklicali v Rim. Danes se začne in se bo vršil več dni z raznimi sijajnimi slovesnostmi. Zbrane množice bodo plamtečih src proslavljale neskončno ljubezen Jezusovo, ki ga drži skritega pod podobo kruha, zaprtega v tabernaklju po celem svetu. Naj se brezverstvo protivi, naj se onemoglo jezi, Jezus v Zakramentu živi in vlada.

Oh, ko bi mogli tudi mi biti danes v Rimu! Žalibog, da telesno tam biti ne moremo, pač pa se v duhu pridružimo v bratovski in božji ljubezni združenim zborovalcem, katerim na čelu so sam sv. Oče, Pij XI.

¹ Prečita naj se na praznik vnebohoda Gospodovega.

Da bomo deležni duhovnih sadov tudi mi, bo pač za nas in za našo vero koristno in Bogu dopadljivo, ako storimo to-le:

1. Naslednje tri dni naj bo zjutraj sv. maša pred izpostavljenim sv. Rešnjim Telesom;

2. te tri dni prihajajte k sv. maši v prav obilnem številu;

3. tudi k sv. obhajilu pristopajte kar največ morete; prosim vse stanove: mladeniče, dekleta, žene, otroke, pa tudi može; priporočam spravno sv. obhajilo;

4. v nedeljo naj se po primerni pridigi in sv. maši zapoje slovesno pesem: Tebe Boga hvalimo.

Blagoslov vsemogočnega Boga Očeta, Sina in svetega Duha naj pride nad Vas in naj med Vami vedno ostane. Hvaljen Jezus.

V Ljubljani, na praznik Oznanenja Matere božje, dne 25. marca 1922.

† Anton Bonaventura,
škof.

28.

O misijonih.

V okrožnici na škofo vesoljnega sveta z dne 3. decembra 1921 nam kardinal Rossum, prefekt kongregacije »de propaganda fide« v imenu pokojnega papeža Benedikta XV. naroča, naj po svojih škofijah praznujemo 300 letnico ustanovitve ravno te kongregacije, ki je neizmerno veliko doprinesla za krščansko kulturo vseh narodov širom sveta. (Škof. list 1922, str. 22., 23.)

Da izpolnim sveto in upravičeno željo naših cerkvenih poglavarjev, zato nekoliko besedi Vam, gg. duhovnikom in vernemu ljudstvu.

Duhovnikom.

Čudno, da se je ravno ob času svetovne vojne misijonska ideja izredno poživila in pokrepila povsod in tudi pri nas v naši škofiji. In kako radi so verniki v te namene prispevali!

Za sv. misijone smo se v nemali na sestanku gg. dekanov dne 10. aprila 1918. Navdušeni smo sklenili, da misijonsko delo med nami Slovenci in Hrvati dobro organiziramo, da ga bomo mogli smotreno voditi in zares kaj zaželjenih uspehov doseči.

Za poganske misijone smo sklenili: naj se med nami ustanovi lijonska družba za razširjanje sv. vere, ki naj vodi kot legitimna korporacija delovanje na misijonskem polju.

Na istem sestanku smo razpravljali o Apostolvstvu sv. Cirila in Metoda, o Dejanju sv. Detinstva, o misijonskem časopisju in o misijonskih zavodih. Točno poročilo pogled v Škof. listu leta 1918, str. 81.

Od tistega časa misijonska misel ni več zaspala, vendar je pa iz raznih zunanjih razlogov tedanja gorečnost precej pojenjala. Prizadevati se pa hočemo, da naše misijonsko delo bolj organiziramo in tako zadostimo srčni želji sv. očeta, koristim sv. Cerkve in tudi pravemu misijonskemu prizadevanju našega vernega ljudstva.

Za sedaj pa prečitajte ljudstvu sledečo kratko poslanico.

Vernikom.

Dne 28. junija leta 1622 je papež Gregor XV. ustanovil sveti Zbor za razširjanje krščanskega imena med pogani. Ne moremo opisati, koliko prave krščanske omike je ta sv. Zbor razširil med poganske narode!

Ta zbor ima važne misijonske zavode. Najbolj važen je zavod Urbanov, tako imenovan po ustanovitelju papežu Urbanu VIII. V njem se izobrazujejo misijonarji za vse narode in iz vseh narodov. Praznik sv. treh kraljev obhajajo prav slovesno. Vpričo kardinalov in odbranega občinstva imajo gojenci govore vsak v svojem jeziku, pa se tega dne čuje nad 50 raznih jezikov, v katerih se sv. evangelij oznanja vsem narodom. V tem zavodu imajo imenitno tiskarno za knjige v vseh mogočih jezikih, za priprosto ljudstvo, pa tudi za največje učenjake. Sloveča je njegova knjižnica, ki ima nad 50 tisoč dragocenih orientalskih rokopisov in muzej z zanimivostmi vsega sveta. Kaj ne, koliko prave omike v tem zavodu za narode, ki še tavajo v tmini nevere.

Imenovanemu zboru za razširjanje sv. vere so v skrb izročene vse poganske pokrajine, kamor pošiljajo evropske svetne in redovne duhovnike ter se prizadevajo vzgojiti tudi domačinov za duhovnike, ki morejo kot domačini še bolj primerno in uspešno delovati med svojim narodom. V cerkvi in v šolah pomagajo duhovnikom učitelji in tako imenovani katehisti, ki se izvežbajo vsaj toliko, da morejo pod vodstvom duhovnikov krščanim in nekrščanim otrokom razlagati katekizem. V zavodih pa imajo sestre misijonarke, ki poučujejo deklice v vsem, kar je potrebno za krščansko domače življenje. Umevno je, da skrbe misijonarji za cerkve, šole in zavode, iz katerih se med ljudstvo razliva luč svete vere, luč edino prave krščanske omike.

Mislim, da vas bo zanimalo, ako navedem, kako je sedaj z misijoni pod upravo Zbora za razširjevanje krščanskega imena. Pod to upravo delujejo misijonarji po Aziji, Afriki, Ameriki, Oceaniji in Avstraliji. Kako obširno polje! Poglejmo, koliko je v teh krajih misijonskih delavcev in koliko vernikov.

V Aziji je 8406 duhovnikov, med njimi domačih 4289, bratov je 1426, domačih 449, sestra misijonark je 12.630, med njimi domačink 8556, katehistov in učiteljev je 21.352, malih semenišč 81 z 4738 dijaki, in velikih 82 z 2195 bogoslovci, katoličanov je 13 milijonov 972.516, katehumenov 533.950, cerkva in kapelic je približno 23.327, ljudskih šol približno 18.541 z 664.190 učenci.

V Afriki je duhovnikov 2109, med njimi domačinov 238, bratov je 1027, med njimi domačinov 12, sestra misijonark je 4077, med njimi domačink 234, katehistov in učiteljev je 12.606, katoličanov je 1 milijon 961.686, katehumenov 548.631, cerkva in kapel približno 5781, ljudskih šol je približno 5317 z 317 tisoč 176 učenci.

V Ameriki je med pogani duhovnikov 1381, med njimi domačinov nekako 6, bratov je okoli 463, sestra misijonark je 1985, med njimi domačink 253, katoličanov je 1.371.932, cerkva in kapelic 1276, ljudskih šol 917 z 75.188 učenci.

V Avstraliji je za misijone duhovnikov 55, bratov 43, sestra misijonark 82, katoličanov 13.450, cerkva in kapelic 55, ljudskih šol 24 z 1261 učenci.

V Oceaniji je duhovnikov 416, med njimi domačinov 8, bratov je 241, med njimi domačinov 16, sestra misijonark je 596, med njimi domačink 155, katehistov in učiteljev je 1258, semenišče malo 1 z 70 dijakov, velika so tri z malim številom bogoslovcev, katoličanov je 199.260, katehumenov 10.920, cerkva in kapel je 1077, ljudskih šol je 792 z 35.591 učenci.

Da boste imeli še boljši pregled stanja misijonov naj vam podam še skupne številke, ako gori navedene seštejem. Vsi misijoni skupaj imajo duhovnikov-misijonarjev 12.377, med njimi domačinov 4541, bratov 3200, med njimi domačinov 477, sestra misijonark 19.373, med njimi domačink 9198, katehistov in učiteljev je 35.263, malih semenišč je 93 z 5192 dijaki, večjih je 97 z 2335 bogoslovci, vseh katoličanov je 17.548.854, katehumenov 1.093.578, cerkva in kapel 31.516, ljudskih šol 25.591 z 1.093.406 učenci.

Kako obsežno je misijonsko delo po vseh delih sveta! Koliko zavodov in šol vzdržujejo misijonarji, koliko imajo bratov, učiteljev in katehistov! Kako žalostno, prežalostno pa je, ako nam poročajo, da v vseh obsežnih misijonskih pokrajinah, v kolikor so poganške, je le 17.548.854 katoličanov! Koliko dela še čaka na misijonarje, ki naj jih Zbor za razširjanje kršćan-

skega imena vzgoji in pošlje oznanjevat evangelij Gospodov.

Odkod pa ima Zbor gmotnih sredstev, da vzdržuje toliko misijonarjev, misijonark, katehistov in učiteljev? Da pozida toliko cerkva, kapel in šol? Od početka skozi vsa stoletja so papeži skrbeli, da je imenovani Zbor preskrbel za misijone primernih dohodkov. Toda francoska prekucija ob koncu 18. stoletja je ta Zbor vsega premoženja naravnost oropala; ko se je tekom let nekoliko opomogel, mu je premoženje pograbila italijanska vlada po združitvi vseh italijanskih pokrajin v eno kraljestvo. Sedaj vzdržuje Zbor misijone in misijonarje večinoma z milodari vernikov vsega sveta. Posebno mnogo je storilo za misijone francosko društvo za razširjevanje vere, ki ima sedež v Lionu. V novejšem času imajo tudi drugi narodi svoje zavode in bogate zbirke za misijone.

Mi Slovenci smo bili za sv. misijone vedno vneti. Saj smo imeli slovenskih misijonarjev! Kdo ne pozna misijonarjev Knobleharja in Barago in drugih, posebno v Ameriki? Pa tudi denarno radi pomagata za razne misijone. Le v tem smo zaostali, da misijonskega dela nismo zadostno organizirali in da za pomladek še nismo skrbeli. Ako Bog da, bomo to letos nadopolnili. Ko misel dozori, vam bom sporočil in prosil za pomoč. In kdo ne bi rad pomagal že iz hvaležnosti, da smo v pravi sveti rimskokatoliški cerkvi. Saj je kristjanov le eno tretjino vseh ljudi, namreč 500 milijonov, katoličanov le ena petina, namreč 300 milijonov, dočim je pravih poganov in celo malikovavcev še dve petini, namreč 900 milijonov. Kako hvaležni torej moramo biti Bogu, da smo rojeni v katoliški zemlji od katoliških staršev in vzgojeni v edino pravi katoliški veri, v kateri hočemo živeti in umreti.

Za sedaj pa izpolnimo željo sv. očeta, da se ob 300 letnici sv. Zbora za razširjanje vere Bogu srčno zahvaljujemo za milosti in dobrote, ki jih je Bog na priprošnjo Device Marije po delovanju tega Zbora naklonil poganskim narodom ter ga nujno prosimo, naj bi se po njegovi milosti sv. vera še bolj razširila, in se vnamemo za pomoč misijonskemu delu. V ta namen določim:

a) V četrtek, petek in soboto pred praznikom sv. Trojice, namreč 8., 9. in 10. junija naj se praznuje tridnevnic: po sv. maši naj se izpostavi sv. Rešnje Telo, pred katerim naj se izmolijo litanije vseh svetnikov za razširjevanje sv. katoliške vere; po tem naj se podeli sv. blagoslov;

b) na praznik sv. Trojice naj bodo sv. maše coram Sanctissimo z dvojnimi blagoslovom, v pridigah pa naj se vernikom obrazloži prepotrebno delo misijonsko, naj se spodbujajo na pomoč z molitvijo in z denarnimi prispevki.

Sv. oče podeljujejo odpustke od 500 dni za vsako udeležitev pri teh pobožnostih, na zadnji dan pobožnosti pa popolen odpustek pod navadnimi pogoji.

Da dobite odpustke, vas opominjam, da se udeležujete pobožnosti in tiste dneve pridno pristopajte k sv. Zakramentom.

Te pobožnosti naj se vrše v stolnici, v vseh župnih in samostanskih cerkvah, pa tudi v ekspoziturah in v podružnicah, kjer je stalen duhovnik nameščen. Župniki, kaplani, predstojniki redovnih družin, eks-

poziti in stalni duhovniki pri podružnicah morejo ob koncu pobožnosti podeliti vernikom papežev blagoslov.

Blagoslov vsemogočnega Boga Očeta, Sina in sv. Duha naj pride nad vas in naj med vami vedno ostane.

V Ljubljani, na praznik Marijinega oznanenja leta 1922.

† Anton Bonaventura,
škof.

29.

Polajšava postne zapovedi.

Sacra Congregatio Concilii.

Beatissime Pater!

Episcopus Labacen. ad S. V. pedes provolutus, ea quae sequuntur exponit:

Rescripto S. C. Concilii, die 21 septembris 1920, dioecesi Labacensi benigne concessum est indultum super abstinentia et ieiunio ad triennium duraturum, in quo inter alia statuitur:

»No 2. Dies abstinentiae simul et ieiunii sint: feria IV Cinerum, feriae sextae Quadragesimae, feriae IV temporum, pervigilia Pentecostes, Deiparae in coelum Assumptae, Omnium Sanctorum et Nativitatis Domini.

No 3. Dies solius ieiunii sint reliquae omnes Quadragesimae dies.«

Ex eo tempore, quo indultum hoc a S. V. benigne concessum est, in regione dioecesis Labacensis penuria omnium rerum in dies ingravescit et maior fit difficultas diebus abstinentiae comparandi cibos esuriales. Hac de causa Episcopus Orator humiliter petit, ut

S. V. praedictum indultum sub N. 2 et 3 in modum benigne ampliare dignetur:

2. Dies abstinentiae simul et ieiunii sunt feria IV Cinerum, feriae sextae Quadragesimae, feriae sextae Quatuor Temporum pervigilia Pentecostes, Deiparae in coelum Assumptae, Omnium Sanctorum et Nativitatis Domini. Ad coenam vespertinam autem pervigiliae Nativitatis Domini cessat lex abstinentiae et ieiunii.

3. Dies solius ieiunii sunt reliquae omnes Quadragesimae dies, feriae quartae et sabbata Quatuor Temporum.

Sacra Congregatio Concilii, attentis peculiaribus rerum adiunctis, Episcopo Oratori gratiam iuxta preces pro hoc anno tantum benigne impertita est.

Datum Romae die 4 Martii 1922.

D. Card. Sbaretta,
Praefectus.

30.

Dostavek v litanijah vseh svetnikov.

A. A. S. 1922, str. 200.

Na prošnjo komisije za slavnosti povodom tri-stoletnice obstoja sv. kongregacije propagande, naj bi sv. oče potrdili in odredili, da se vstavi v litanije vseh svetnikov vzklik:

Ut omnes errantes ad unitatem Ecclesiae revocare, et infideles universos ad Evangelii lumen perducere digneris — Te rogamus, audi nos, je izšel od sv. kongregacije za obrede sledeči odlok:

Sanctissimus Dominus noster Pius Papa XI, referente infrascripto Cardinali Sacrae Rituum Congregationi Praefecto, suprascriptam invocationem pro privata et publica recitatione, nec non pro additione Litanis Sanctorum post invocationem Ut

cuncto populo christiano, etc., approbare et ad universam Ecclesiam extendere dignatus est. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 22. martii 1922.

† A. Card. Vico, Ep. Portum. et S. Rufinae,
S. R. C. Praefectus.

Alexander Verde, Secretarius.

V slovenščini naj se vzklik glasi:

Daj, da se vsi, ki so v zmoti, vrnejo v edinost Cerkve, in privedi vse, ki so v neveri, v svetlobo evangelija, prosimo Te, usliši nas.

Novomašniki I. 1922.

V novomašnike bodo letos posvečeni naslednji gg. bogoslovci ljubljanske škofije:

Božnar Anton iz Črnega vrha nad Polhovim Gradcem — Demšar Janez s Trate — Globočnik Vladimir iz Gradeca — Gornik Frančišek iz Metlike — Jagodic Jožef iz Šenčurja pri Kranju — Jenko Janez iz Smlednika — Jerman Anton iz Šmihela pri Novem mestu — Kastelic Jožef iz Šmihela pri Žužemberku — Kavčič Filip iz Idrije — Knafelj Janez iz Mošenj — Kordin Anton iz Ljubljane — Košmerlj Alojzij iz Sodražice — Kovačič Anton iz Mirne peči — Kušlan Andrej iz Planine — Likar Ludovik z Vojskega — Matkovič Karel iz Ljubljane — Mervec Frančišek iz Vodice — Oražem Janez iz Ribnice — Oražem Jožef iz Sodražice — Perko Viktor z Dobrave pri Kropi — Plot Karel iz Hinj — Stanonik

Anton s Trate — Strah Alojzij s Krke — Strah Jožef iz Velikih Lašč — Vračko Adolf iz Ljubljane — Vrečar Janez iz Sostrega — Ilc Andrej iz Ribnice — Jenko Mihael iz Cerkelj na Gorenjskem — Kraljič Janez z Iga — Moder Anton iz Dola pri Ljubljani — Oblak Janez iz Cerkelj na Gorenjskem — Premru Janez iz Vrhpolja pri Vipavi — Sever Avguštín iz Stične — Simončič Pavel iz Šmartina pri Litiji — Zalkar Jožef z Bleda — Žagar Janez iz Ljubljane.

Prvih 26 je iz IV., zadnjih 10 pa iz III. leta.

V smislu določil kan. 998 C. I. C. naj se v vseh župnih in samostanskih cerkvah v nedeljo po prejemu te objave razglase letošnji novomašniki s prižnice. Vernikom naj se hkrati priporoči, da naj prav goreče molijo za novoposvečence, da bi bili duhovniki po Srcu Gospodovem.

Indulgentiae Apostolicae

quas SS. mus D. N. Pius Pp. XI in audientia D. Card. Maiori Poenitentiario impertita die 17 Februarii 1922 largitus est.

A. A. S. 1922, str. 143.

Monita.

1. Res aptae ad recipiendam benedictionem pro Indulgentiis Apostolicis lucrands sunt tantummodo coronae, rosaria, cruces, crucifixi, parvae statuae, numismata, dummodo non sint ex stanno, plumbo, vitro aliave simili materia, quae facile confringi vel consumi possit.

2. Imagines Sanctorum alios ne repraesentent quam rite canonizatos vel in probatis martyrologiis relatos.

3. Ut quis valeat Indulgentias Apostolicas lucrari necesse est ut aliquam ex rebus benedictis ab ipso Summo Pontifice, vel a sacerdote facultate praedito, super se deferat aut in domo sua decenter retineat.

4. Ex expressa SS. Domini nostri declaratione, per Apostolicarum Indulgentiarum concessionem nullatenus derogatur Indulgentiis a Summis Pontificibus iam alias forte concessis pro precibus, piis exercitiis vel operibus infra recensendis.

Indulgentiae.

1. Quisquis saltem semel in hebdomada recitare consueverit coronam Dominicam, vel aliquam ex coronis B. Mariae Virginis, vel rosarium aut saltem eius tertiam partem, vel divinum officium, vel of-

ficiam parvum eiusdem B. Mariae Virginis, vel integrum officium Defunctorum aut saltem vesperas aut nocturnum cum laudibus, vel psalmos poenitentiales aut graduales, vel consueverit in ecclesia christianam catechesim tradere, aut domi illam suos filios, propinquos vel famulos docere, vel in carceribus detentos aut aegrotantes in nosocomiis misericorditer invisere, vel pauperibus quomodocumque opitulari, vel Missae interesse eamve, si fuerit sacerdos, celebrare, servatis solitis conditionibus confessionis sacramentalis, sanctae Communionis et alicuius orationis ad mentem Summi Pontificis, lucrabitur Indulgentiam plenariam diebus Nativitatis Domini, Epiphaniae, Resurrectionis, Ascensionis, Pentecostes, SS. Trinitatis, Corporis Domini eiusdemque SS. Cordis; Purificationis, Annuntiationis, Assumptionis, Nativitatis et Immaculatae Conceptionis B. Mariae Virginis; Nativitatis S. Ioannis Baptistae; utriusque festi S. Ioseph Sponsi B. Mariae Virginis; Ss. Apostolorum Petri et Pauli, Andreae, Iacobi, Ioannis, Thomae, Philipi et Iacobi, Bartholomaei, Matthaei, Simonis et Iudae, Matthiae, atque Omnium Sanctorum.

2. Si quis vero ad sacramentalem confessionem ac ad sanctam Communionem minime accesserit, corde tamen contritus ad mentem Summi Pontificis aliquantisper precatus fuerit, singulis diebus supra

recensitis necnon aliis festis Domini et B. Mariae Virginis, Indulgentiam lucrabitur septem annorum totidemque quadragenarum; diebus Dominicis ceterisque per annum festis de praecepto, Indulgentiam quinque annorum totidemque quadragenarum; quovis, demum, alio anni die, Indulgentiam trecentorum dierum.

3. Insuper quisquis, aliquod ex praedictis pietatis vel charitatis operibus expleverit, quingentorum dierum Indulgentiam acquirat.

4. Quisquis ad aeris campani signum sive mane, sive meridie, sive vespere orationem vulgo Angelus Domini, tempore autem paschali Regina coeli, aut, eas ignorans, semel Pater noster cum Ave Maria; itemque sub primam noctis horam, edito pro Defunctorum suffragio campanae signo, psalmum De profundis vel, si eum nesciat, Pater noster cum Ave Maria recitaverit, acquirat Indulgentiam centum dierum.

5. Eandem Indulgentiam acquirat qui quavis feria sexta de Passione et morte D. N. Iesu Christi aliquantulum pie cogitaverit terque Orationem Dominicam et Salutationem Angelicam devote recitaverit.

6. Qui suam conscientiam excusserit et peccata sua sincere detestatus fuerit cum proposito se emen-

dandi, devoteque recitaverit Pater noster, Ave Maria et Gloria Patri in honorem SS. mae Trinitatis, aut in memoriam Quinque Vulnerum D. N. Iesu Christi, consequetur Indulgentiam trecentorum dierum.

7. Quisquis pro fidelibus oraverit qui sunt in transitu vitae, vel saltem pro iis semel dixerit Pater noster cum Ave Maria, centum dierum Indulgentiam lucrabitur.

8. Quisquis, demum, in mortis articulo constitutus, animam suam devote Deo commendaverit et, iuxta instructionem fel. rec. Benedicti XIV in Const. quae incipit Pia Mater 5. aprilis 1747, paratum se exhibuerit obsequenti animo mortem a Deo opperiri, et vere poenitens, confessus ac S. Communionem reffectus vel, si id nequiverit, saltem contritus invocaverit corde, si labiis sit impeditus, SS. nomen Iesu, plenariam Indulgentiam consequetur.

Datum Romae, ex S. Poenitentiarum Apostolica, die 17. februarii 1922.

Bernardus Colombo, S. P. Regens.

L. S.

Io. Bapt. Menghini, Substitutus.

33.

Regrutovanje 1922 — vplivanje gg. duhovnikov na treznost novincev.

Od Komande ljubljanskega vojnega okruha v Ljubljani je došel ordinariatu dopis z dne 25. aprila t. l. pov. br. 677, ki se glasi:

»Čast mi je sporočiti, da se letošnje regrutovanje na teritoriju tuk. komande vrši od 1. maja do 30. junija 1922. in to v okrajnih glavarstvih Črnomelj, Novomesto, Kočevje, Logatec, Kamnik, Kranj, Radovljica, Ljubljana okolica in mestni magistrat Ljubljana.

Tukajšnji komandi je iz izkušnje znano, da se novinci pri tej priliki več ali manj opijejo, nekateri tudi tako, da niso sposobni za predstavo regrutni komisiji.

Ne glede na zdravstvene in druge za novince neprijetne posledice je tukajšnji komandi na tem, da se ta grda razvada v našem narodu kolikor mogoče omeji.

Radi tega prosim, da se gg. duhovnike, osobito na deželi, v interesu rednega poslovanja regrutne komisije in ne najzadnje tudi v interesu vsakega posameznega nabornika, naprosi, da pri priliki poučijo naše ljudstvo ter isto v glavnem opozorijo na sledeče nepravilike kot posledico pijanosti:

1. Vsakemu regrutu se na licu mesta pove za katero orožje je potrjen, kje bo služil, koliko časa bo služil in kedaj bo vpoklican.

2. Stalno nesposobnemu in začasno nesposobnemu regrutu se na licu mesta izda tozadevno potrdilo.

3. Regrutu, ki ima po zakonu ugodnost, da je »hranilec« ali »samohran«, se na licu mesta izda tozadevno uverenje.

4. Za delo ali upravo nesposobni očetje in bratje regrutovi se na licu mesta zdravniško pregledajo. Izrek komisije se jim objasni ustmeno.

5. Regrutni komisiji je treba osobito pri vojnih olajšavah glede službe dati potrebna pojasnila za družnega in imovinskega stanja itd., itd.

Iz prej navedenih točk je dovolj jasno razvidno, kako važno je, da pridejo mladeniči in vsi drugi, ki morajo biti predstavljeni, trezni k regrutni komisiji.

Nešteto je bilo slučajev, da regrut ni ničesar vedel, kaj je regrutna komisija ž njim ukrenila. Kasneje je moral prošnje delati, jih predpisano kol-

kovati ter si je tako sam sebi napravil pota in stroške, tukajšnji komandi pa nepotrebne pisarije.

Nешteto je bilo slučajev, da je regrut, ki je bil nesposoben, izdano mu potrdilo zgubil ali raztrgal. Posledica tega je bila, da se ni mogel izkazati in žandarmerija ga je dovedla v komando.

Bili so tudi slučajji, da se je regrutu, ki je imel vobče po zakonu ugodnost na popolno oprostitev vojaške službe, kljub temu odredil rok službe, ker

vsled pijanosti ni zamogel dati komisiji potrebna pjasnila.

Vsled navedenih razlogov prosim za pomoč in ukrenitev, da se ljudstvo pri vsaki dani priliki po gg. duhovnikih v prednjem smislu pouči.

Gospodje dušni pastirji naj novince in njih rodbine na primeren način opozore na ta dopis in naj jih navajajo na treznost tudi za dan regrutovanja

34.

Škofijski podporni zaklad za obolele duhovnike v dušnem pastirstvu.

Ako duhovnik zboli in je več časa, morda več tednov za duhovna opravila nesposoben, si mora pre-skrbeti namestnika, ter iz svojega plačati njega, vožnjo in hrano. Ker mu odpade dohodek od duhovnih opravil, ker mora zdravnika in zdravila plačevati, je pač to breme zanj pretežko in ne more ga zmagati.

O tej težavi smo govorili na sestanku gg. dekanov dne 19. aprila. V smislu dotičnih sklepov določam:

1. Naj vsaka cerkev, župna in tudi vsaka podružniška, katera to zmore, pošilja v ta namen letno vsaj K 100, ako more pa K 200, in sicer polovico v

početku julija, polovico v početku januarja. Vplačevanje se začne z julijem tekočega leta.

2. Pošlje naj se vsota na ordinariat, ki bo v računski pisarni vodil točen račun, ter ga vsako leto predložil gg. dekanom o priliki letne konference.

3. Duhovniki, ki bodo več časa bolni, naj sporoče ordinariatu dobro utemeljen stroškovnik, pa bodo dobili potrebno pomoč, v kolikor bo po stanju dohodkov mogoče.

V Ljubljani, dne 3. majnika 1922.

† Anton Bonaventura,
škof.

35.

Konkurzni razpis.

Razpisuje se po vpokojitvi sedanjega župnika izpraznjena župnija Vače v moravški dekaniji.

Pravilno opremljene prošnje je vložiti pri škofijskem ordinariatu do 10. junija 1922.

36.

Škofijska kronika.

Premeščeni so: Alojzij Tome, kaplan v Hinjah, za župnega upravitelja v Adlešiče; Jakob Miglič, kaplan v Dobrničju, za župnega upravitelja Vrh (Sv. Trije kralji).

Odšel je v službovanje v Julijsko Benečijo Franc Kováčič, kaplan pri sv. Petru v Ljubljani, in je nameščen za kurata v Matenji vasi.

Resigniral je Jožef Golmajer, po dovoljenem mu stalnem pokoju, na župnijo Vače.

Umrla sta: Janez Kljun, župnik v pokoju, v Kamniku dne 30. marca 1922; Alojzij Kummer, župnik v pokoju, v Kranju dne 26. aprila 1922. — N. p. v m.!

Škofijski ordinariat v Ljubljani, dne 10. maja 1922.

Vsebina: 26. Podatki življenja papeža Pija XI. — 27. Za priliko evharističnega shoda v Rimu. — 28. O misijonih. — 29. Polajšave postne zapovedi. — 30. Dostavek v litanijah vseh svetnikov. — 31. Novomašniki. — 32. Indulgentiae Apostolicae. — 33. Regrutovanje 1922 — vplivanje gg. duhovnikov na treznost novincev. — 34. Škofijski podporni zaklad za obolele duhovnike v dušnem pastirstvu. — 35. Konkurzni razpis. — 36. Škofijska kronika.